

Η ΕΝΟΡΙΑ ΜΑΣ

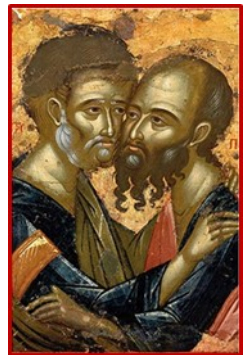
« Έν ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν »

ΦΥΛΛΑΔΙΟ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΟΙΚΟΔΟΜΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΑΡΓΥΡΟΚΑΣΤΡΟΥ
ΑΡΓΥΡΟΚΑΣΤΡΟ ❖ ΙΟΥΝΙΟΣ 2018 ❖ Αριθ. Φύλ. 88 (127)

Απόστολοι Πέτρος και Παύλος

Ο μήνας Ιούνιος καταυγάζεται από τη μεγάλη εορτή των πρωτοκορυφαίων αποστόλων Πέτρου και Παύλου (29 Ιουνίου). Δεν πρόκειται για μία απλή εορτή, όπως συνήθως εορτάζουμε τις υπόλοιπες εορτές των αγίων μας: Πρέπει να θυμηθούμε την κατά Χριστόν πολιτεία τους και στο μέτρο των δυνατοτήτων μας να τους μιμηθούμε.

Στον εναγκαλισμό των δύο αποστόλων, όπως τον βλέπουμε στη γνωστή εικόνα τους, η Εκκλησία μας πρόβαλε τη σύζευξη της πίστεως και των έργων, με άλλα λόγια είδε τους αποστόλους αυτούς ως σύμβολο και τύπο της παραδόσεώς της. Οι δύο απόστολοι καταθέτουν την ίδια εμπειρία, την εν Χριστώ σωτηρία, για την οποία και οι δύο έδωσαν με μαρτυρικό τρόπο τη ζωή τους. Το Πνεύμα του Θεού άλλωστε που τους φώτιζε, ήταν και είναι πάντοτε το ίδιο.

Απόστολος Πέτρος

Ο Πέτρος γεννήθηκε στη Βηθσαϊδά, κοντά στη λίμνη Γεννησαρέτ, όπου με τον αδελφό του Ανδρέα ασκούσαν το επάγγελμα του ψαρά, μαζί με δυο άλλους Αποστόλους, τον Ιάκωβο και τον Ιωάννη, γιους του Ζεβεδαιίου.

Κατοικούσε στην Καπερναούμ από όπου καταγόταν η γυναίκα του, για την οποία ωστόσο τίποτα δεν είναι γνωστό. Γνωρίζουμε ότι ο Πέτρος ήταν έγγαμος, γιατί ο Χριστός θεράπευσε την πεθερά του. Είναι πολύ πιθανό η σύζυγος να μην ζούσε όταν τον κάλεσε ο Χριστός στο αποστολικό αξίωμα.

Η κλήση του στο αποστολικό αξίωμα έγινε σταδιακά. Πρώτα παρουσίασε τον Πέτρο στο Χριστό ο αδελφός του Ανδρέας. Ήταν παρών, προφανώς, στο γάμο της Κανά και αμέσως μετά από το γάμο αυτόν εγκαταστάθηκε με τον Ιησού και άλλους μαθητές στην Καπερναούμ.

Οι ειδήσεις για την ιστορία του Πέτρου μετά την Ανάσταση δεν είναι πολλές και δε μπορούμε να έχουμε ένα διάγραμμα της πορείας του και κα

νένα σταθερό σημείο για μια σωστή χρονολόγηση. Στην ιστορία της πρώτης Εκκλησίας και πάλι πρωτοστατεί ο Πέτρος στην πρώτη διοικητικού χαρακτήρα πράξη των Αποστόλων, όταν υπέδειξε σε κοινή σύναξη των πιστών να εκλέξουν τον αντικαταστάτη του Ιούδα του Ισκαριώτη. Την ημέρα της Πεντηκοστής πάλι ο Πέτρος σηκώθηκε μαζί με τους άλλους έντεκα Αποστόλους και μίλησε προς το συγκεντρωμένο πλήθος ώστε να πιστέψουν και να βαπτιστούν 3.000.000. Στη συνέχεια ο Πέτρος θεράπευσε κάποιο χωλό στο Ναό, όντας με τον Ιωάννη, μίλησε για δεύτερη φορά προς το πλήθος. Αυτός ο λόγος είχε συνέπεια να οδηγηθεί με τον Ιωάννη στο συνέδριο. Οι Ιουδαίοι και μάλιστα οι Σαδδουκαίοι συνέλαβαν για δεύτερη φορά τον Πέτρο και τον Ιωάννη και τους φυλάκισαν, για να αποφυλακιστούν όμως με θαυμαστό τρόπο.

Μετά από μια μακρά περιοδεία που είχε ξεκινήσει από την Ιουδαία κατά την οποία ο Πέτρος ίδρυσε την Εκκλησία της Αντιόχειας και έκανε κηρύγματα, βαπτίζοντας και χειροτονώντας Επισκόπους σε διάφορα μέρη, αφού πρώτα πέρασε από την Σικελία (όπου χειροτόνησε τους πρώτους Επισκόπους των Συρακουσών και της Κατάνης) κατέληξε στη Ρώμη όπου χειροτόνησε τον άγιο Λίνο πρώτο Επίσκοπο της Ρωμαϊκής Πρωτεύουσας. Εκεί, έμαθε ότι σχεδιαζόταν η σύλληψή του, εξαιτίας των Διώξεων κατά των Χριστιανών, και γι' αυτό ετοιμαζόταν να φύγει από την πόλη.

Βγαίνοντας από την Ρώμη, είδε τον Χριστό να κινείται προς την αντίθετη κατεύθυνση κρατώντας έναν σταυρό. Ο Πέτρος περίεργος τον ρώτησε "Πού πηγαίνεις Κύριε;/Quo vadis, Domine?" κι Εκείνος του απάντησε "Πηγαίνω στη Ρώμη για να σταυρωθώ ξανά / Romam vado iterum crucifigi" (Πραξ. Απ). Τότε ο Πέτρος κατάλαβε ότι έπρεπε να υπομείνει το μαρτύριο και επιστρέφοντας στη Ρώμη παραδόθηκε.

Μάλιστα, ζήτησε να τον σταυρώσουν ανάποδα, γιατί θεωρούσε τον εαυτό του ανάξιο να υπομείνει μαρτύριο παρόμοιο με αυτό του Χριστού. Μαρτύρησε στις 29 Ιουνίου του έτους 64 ή 67, στο Ιπποδρόμιο του Νέρωνα. Ενταφιάστηκε στον Βατικάνειο Λόφο, έξω από τον Ιππόδρομο όπου και μαρτύρησε (οι αρχαιολογικές έρευνες υποστηρίζουν ότι η μεταξύ τους απόσταση ήταν περίπου 150 μέτρα). Σε εκείνο το σημείο κτίστηκε ένας μικρός ευκτήριος οίκος, όπου οι πρώτοι Χριστιανοί λειτουργούσαν, ενώ με την επίσημη αναγνώριση του Χριστιανισμού από τον Μεγάλο Κωνσταντίνο, εκεί κτίστηκε μεγαλόπρεπη Βασιλική, η οποία αντικαταστάθηκε αργότερα από εκείνη του Μιχαήλ Αγγέλου. Ο Τάφος του εντοπίζεται κάτω από την κεντρική Αγία Τράπεζα του Καθεδρικού του Αγίου Πέτρου στο Βατικανό.

Απόστολος Παύλος

Ο Απόστολος Παύλος ονομαζόταν στην αρχή Σαύλος. Γεννήθηκε στη Ταρσό της Κιλικίας (σημερινή Τουρκία), στη διασπορά, σαν τέκνο Εβραίων εξορισμένων από τους Ρωμαίους. Υπήρξε άνθρωπος με βαθιά θεολογική μόρφωση την οποία την απέκτησε στην Ταρσό και στην Ιερουσαλήμ. Ήταν Ρωμαίος πολίτης. Μιλούσε ελληνικά, σαν μαθητής του διδασκάλου Γαμαλιήλ, ενός θεολόγου του Νόμου του Μωϋσή και είχε πολύ ζήλο. Ήταν σύγχρονος του Κυρίου Ιησού Χριστού, αλλά δεν τον είχε συναντήσει όσο ο Κύριός μας ζούσε στη γη. Από ζήλο για την ιουδαϊκή παράδοση καταδίωκε την καινούργια κοινότητα των μαθητών Του.

Και ενώ κατεδίωκε τους χριστιανούς στη Συρία, κοντά στη Δαμασκό, συναντήθηκε με τον Ιησού που είναι ζωντανός στους ουρανούς, μέσα σ' ένα απρόσιτο φως, ο οποίος τον ρώτησε «Σαούλ, Σαούλ, τί με διώκεις;» (Πράξεις 9,4). Τότε κατάλαβε ότι ο Ιησούς από τη Ναζαρέτ είναι ζωντανός και είναι ο αληθινός Μεσσίας. Μετά ο Σαύλος, ο διώκτης, αφού προσηλυτίστηκε και βαπτίστηκε, γίνεται ο Απόστολος Παύλος, ο πιο ζηλωτής ιεραπόστολος του Χριστού και της Εκκλησίας Του.

Οι δύο Απόστολοι

Διαφορετικοί όσον άφορα τον τόπο γεννήσεως και τον πολιτισμό, τη μόρφωση, οι Άγιοι Πέτρος και Παύλος κλήθηκαν να γίνουν απόστολοι με διαφορετικό τρόπο και δέχτηκαν από τον Χριστό και από τις Εκκλησίες διαφορετικές αποστολές:

ο Άγιος Πέτρος να κηρύσσει το Ευαγγέλιο στους Ιουδαίους και ο Άγιος Παύλος στα έθνη.

Ο Άγιος Πέτρος είναι ένας από τους 12 Αποστόλους, ο Άγιος Παύλος είναι ο 13ος.

Στο σχέδιό Του για την σωτηρία του κόσμου ο Χριστός προτιμάει κάθε άνθρωπο.

Ο Άγιος Ανδρέας είναι ο πρωτόκλητος,

ο Άγιος Πέτρος είναι ο πρώτος στις λίστες,

ο Άγιος Ιωάννης είναι ο πιο αγαπημένος μαθητής,

ο Άγιος Παύλος αν και ο τελευταίος που κλήθηκε, γίνεται πρώτος εκ πλευράς του ιεραποστολικού ζήλου.

Με κάθε πρόσωπο και με κάθε λαό, ο Χριστός έχει στην αγάπη Του μια προτιμητέα και μοναδική σχέση, επειδή Αυτός προσφέρεται εντελώς σ' όλους αυτούς που πιστεύουν σ' Αυτόν και τον αγαπάνε.

Κοινά χαρακτηριστικά

Τί κοινό έχουν οι Άγιοι Απόστολοι Πέτρος και Παύλος;

Τη ζεστή πίστη στο Χριστό και τη ζωντανή κοινωνία με Αυτόν.

Ο Άγιος Πέτρος ομολόγησε τη θεότητα του Ιησού Χριστού: «Συ ει ο Χριστός ο υιός του Θεού του ζώντος» (Ματθ. 16,16), και ο Άγιος Παύλος ομολόγησε ότι στον Χριστό «κατοικεί παν το πλήρωμα της θεότητας» (Κολ. 2,9) και μυστικώς, η χριστιανική πίστη είναι το μυστήριο του Θεού, ο οποίος «εφανερώθη εν σαρκί, εδικαιώθη εν Πνεύματι, ώφθη αγγέλοις, εκηρύχθη εν έθνεσιν, επιστεύθη εν κόσμω, ανελήφθη εν δόξη» (Α΄ Τιμ. 3,16).

Και οι δύο Απόστολοι είχαν μια δυνατή εμπειρία της μετάνοιας και της αλλαγής:

Ο Πέτρος αρνήθηκε τον Χριστό τρεις φορές, ύστερα έκλαυσε πικρώς (Λκ. 22, 62) και αγάπησε τον Χριστό μέχρι το μαρτυρικό θάνατό του.

Ο Παύλος edίωκε την Εκκλησία του Χριστού, ύστερα μετανόησε γι' αυτό σε όλη του τη ζωή και εργάστηκε για την Εκκλησία περισσότερο από κάθε άλλο άνθρωπο.

Οι Άγιοι Πέτρος και Παύλος, έχουν κοινή και την δυνατή τους αγάπη για τον Χριστό και την Εκκλησία Του. Η Εκκλησία είναι θεμελιωμένη επάνω στην πέτρα της ομολογουμένης από τον Πέτρο πίστης, δηλαδή επάνω στην ομολογία της θεότητας του Ιησού Χριστού (Μθ. 16, 13-20). Γι' αυτό ο Άγιος Πέτρος ο ίδιος ομολογεί ότι όχι αυτός, αλλά ο Χριστός είναι ο ακρογωνιαίος λίθος που ενώνει, μέσα στην Εκκλησία, τους Ιουδαίους με τους άλλους λαούς του κόσμου. Γι' αυτό, ο Άγιος Πέτρος απαιτεί να διατηρηθεί η σωστή πίστη και η ενότητα της Εκκλησίας.

Ο Άγιος Παύλος, δείχνοντας την αγάπη προς τον Χριστό λέει: «τις ημάς χωρίσει από της αγάπης του Χριστού; θλίψις ή στενοχωρία ή διωγμός ή λιμός ή γυμνότης ή κίνδυνος ή μάχαιρα; ...πέπεισμαι γαρ ότι ούτε θάνατος ούτε ζωή ούτε άγγελιοι ούτε αρχαί ούτε δυνάμεις ούτε ενεστώτα ούτε μέλλοντα ούτε ύψωμα ούτε βάθος ούτε τις κτίσις ετέρα δυνήσεται ημάς χωρίσαι από της αγάπης του Θεού της εν Χριστώ Ιησού τω Κυρίω ημών».

Οι Άγιοι Απόστολοι Πέτρος και Παύλος έχουν κοινό και το μαρτύριό τους στη Ρώμη, την εποχή των διωγμών του αυτοκράτορα Νέρωνα εναντίον των χριστιανών, το έτος 67, το οποίο μαρτύριο γιορτάζεται στην παράδοση της Εκκλησίας κάθε 29 Ιουνίου. Έτσι, αυτοί μπορούν να ονομαστούν **Απόστολοι της Ευρώπης και Μάρτυρες της Ευρώπης.**

Τί αντιμετώπισαν αυτοί στην Ευρώπη την εποχή τους;

Πρώτον, μια πολυθεϊστική θρησκευτικότητα, ειδωλολατρική και ασαφή, η όποια συγχύζει τον Κτίστη και τήν κτίση (*Ρωμ. 2,25*) εξουδετερώνει την ελευθερία και μειώνει την αξιοπρέπεια του ανθρώπου, πολλαπλασιάζοντας τις μορφές της πνευματικής και κοινωνικής δουλείας.

Δεύτερον, αντιμετώπισαν την αυτάρκεια και την υπερηφάνεια της ελληνορωμαϊκής φιλοσοφίας η οποία δεν μπορούσε να δεχθεί τον Σταυρό και την Ανάσταση του Χριστού, δηλαδή την ταπεινή αγάπη του Παντοδύναμου και την Ανάσταση του σώματος, επειδή ο θάνατος κρατούσε όλο τον αρχαίο κόσμο σε μια δουλεία του πνεύματος: «και απαλλάξη τούτους, όσοι θανάτου διά παντός του ζην ένοχοι ήσαν δουλείας» (*Εβρ. 2,15*). Επομένως, η πίστη στον Θεό, η οποία δεν ταυτίζεται με τον φθαρτό κόσμο και νίκησε τον θάνατο, δεν αποτελούσε τίποτα άλλο παρά την ελευθερία των ανθρώπων.

Τρίτον, αυτοί αντιμετώπισαν την αυτάρκεια και την εχθρότητα της αυτοκρατορικής πολιτικής εξουσίας. Οι Άγιοι Πέτρος και Παύλος απαιτούν στις επιστολές τους σεβασμό στην αυτοκρατορική πολιτική εξουσία καθώς και τη διοικητική και στρατιωτική εξουσία. Επιπλέον, τις ονομάζουν υπηρέτες του κοινωνικού καλού και όργανο που τιμωρεί τους κακοποιούς (*Α' Πέτρου 2,13-14, Ρωμ. 13,1-13*). Παρ' όλα αυτά, οι ίδιοι δεν ταύτιζαν τη ρωμαϊκή αυτοκρατορία με τη Βασιλεία των ουρανών και τον αυτοκράτορα με τον Κύριο Ιησού Χριστό, ο οποίος είναι αιωνίως ζωντανός. Γι' αυτό έχουν υποφέρει για τον Χριστό μέχρι τον θάνατο.

Οι Άγιοι Απόστολοι Πέτρος και Παύλος είναι για μας διδάσκαλοι της πίστεως, παραδείγματα ιεραποστόλων και πρεσβευτές για τη ζωή και την ενότητα της Εκκλησίας. Διά της ζωής, των πράξεων και των συγγραμμάτων τους, μας διδάσκουν να αγαπάμε τον Χριστό, το Ευαγγέλιο και την Εκκλησία Του, να δουλεύουμε για τη θεραπεία και τη σωτηρία όλων των ανθρώπων χωρίς διάκριση όσον αφορά τη φυλή και το φύλο, το έθνος και την κοινωνική τάξη.

Αυτοί είναι για μας διδάσκαλοι της συμφιλίωσης, της συγχώρησης, της ενότητας και της αγιότητας. Μας διδάσκουν να προσευχόμαστε αδιαλείπτως, να πράττουμε συνεχώς καλά έργα και να μην βασιστούμε ποτέ στον εαυτό μας, αλλά στη χάρη του Θεού του ζώντος, ο οποίος φανερώθηκε στο πρόσωπο του Ιησού Χριστού.

Στην ορθόδοξη εικονογραφία, οι Άγιοι Πέτρος και Παύλος, ο πρώτος και ο τελευταίος των Αποστόλων, συμβολίζουν την κοινωνία του Ισραήλ (*Πέτρος*) με όλους τους λαούς του κόσμου (*Παύλος*).

Τα κλειδιά του Αγίου Πέτρου συμβολίζουν τη μετάνοια και τη συγχώρηση, την ταπεινοφροσύνη και την αγάπη που διευκολύνουν την είσοδο στη Βασιλεία του Θεού.

Το σπαθί του Αγίου Παύλου συμβολίζει τη δύναμη του πνευματικού λόγου που διακρίνει μεταξύ αιρέσεως και αληθείας, εγωισμού και αγάπης, θανάτου και ζωής.

Ας ικετεύουμε τους Αγίους Πέτρο και Παύλο, κορυφαίους των Αποστόλων, να μας βοηθούν να είμαστε και εμείς ζηλωτές ιεραπόστολοι της σημερινής Ευρώπης, όπως υπήρξαν αυτοί, ιεραπόστολοι της Ευρώπης της εποχής τους, για να μπορούμε να λέμε σ' όλες τις Εκκλησίες της Ευρώπης: **«Χαίρετε εν Κυρίω πάντοτε, πάλιν ερώ χαίρετε»** (Φιλιπ. 4,4).

Πηγή: Μητροπ. Μολδαβίας Δανιήλ (Daniel Ciobotea), Καθηγητού στο Παν/μιο του Ιασίου, «Πέτρος και Παύλος: απόστολοι και μάρτυρες της Ευρώπης», ΙΑ' Παύλεια-Πρακτικά Διεθνούς Επιστημονικού Συνεδρίου Ι. Μ. Βερούιας και Ναούσης, «Εκκλησία και κοινωνία κατά τον Απ. Παύλο», σ.101-105.

Ὁ ὕμνος τῆς Ἀγάπης

Ἐάν ταῖς γλώσσαις τῶν ἀνθρώπων λαλῶ καί τῶν ἀγγέλων, ἀγάπην δέ μή ἔχω, γέγονα χαλκός ἤ κύμβαλον ἀλαλάζον. Καί ἐάν ἔχω προφητείαν καί εἰδῶ τά μυστήρια πάντα καί πᾶσαν τήν γνῶσιν, καί ἐάν ἔχω πᾶσαν τήν πίστιν, ὥστε ὄρη μεθιστάνειν, ἀγάπην δέ μή ἔχω, οὐδέν εἰμί.

Καί ἐάν ψωμίσω πάντα τά ὑπάρχοντά μου, καί ἐάν παραδῶ τό σῶμά μου ἵνα καυθήσομαι, ἀγάπην δέ μή ἔχω, οὐδέν ὠφελοῦμαι.

Ἡ ἀγάπη μακροθυμεῖ, χρηστεύεται, ἡ ἀγάπη οὐ ζηλοῖ, ἡ ἀγάπη οὐ περπερεύεται, οὐ φυσιοῦται, οὐκ ἀσχημονεῖ, οὐ ζητεῖ τά ἑαυτῆς, οὐ παροξύνεται, οὐ λογίζεται τό κακόν, οὐ χαίρει ἐπί τῇ ἀδικίᾳ, συγχαίρει δέ τῇ ἀληθείᾳ·

**πάντα στέγει, πάντα πιστεύει, πάντα ἐλπίζει,
πάντα ὑπομένει. Ἡ ἀγάπη οὐδέποτε ἐκπίπτει.**

(Α' Κορ. 13, 1-8)

ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ ΤΩΝ ΝΕΟΜΑΡΤΥΡΩΝ

Άγιος Νικήτας

Ο Άγιος Νικήτας, γεννήθηκε στην κωμόπολη Μανδράκι της Νισύρου το 1716, από πλούσιους γονείς. Ο πατέρας του ήταν δημογέροντας του νησιού, έπεσε όμως στη δυσμένεια των Τούρκων και για να αποφύγει τις τιμωρίες, εξισλαμίσθηκε με όλη του την οικογένεια και μετακόμισε στη Ρόδο. Εκεί ο μικρότερος γιος, ο Μεχμέτ, πληροφορήθηκε ότι κάποτε ήταν χριστιανός και τον έλεγαν Νικήτα.

Ο Νικήτας - σε ηλικία 14 ετών - πήγε στη Νέα Μονή της Χίου όπου εξομολογήθηκε στον ηγούμενο την περίπτωσή του. Ο ηγούμενος τον παρέπεμψε στον εφησυχάζοντα πρώην Θηβών Μακάριο, ο οποίος τον μύρωσε και του έδωσε χρήσιμες συμβουλές. Παρέμεινε στη Μονή κατηχούμενος και εκεί τον κατέλαβε ο πόθος του μαρτυρίου. Με τις συμβουλές του περίφημου ασκητή Ανθίμου και την ευχή και ευλογία των άλλων πατέρων, αναχώρησε για τη Χίο. Όταν έφθασε του ζητήθηκε από τούς Τούρκους ο κεφαλικός φόρος τον οποίο ο Νικήτας δεν μπορούσε να καταβάλει.

Τον παρέλαβε ο υπάλληλος Τούρκος, Κριμλής ονομαζόμενος, για να τον οδηγήσει στη φυλακή στη θέση Βουνάκι. Τη στιγμή εκείνη, πέρασε από εκεί κάποιος Ιερέας, Δανιήλ ονομαζόμενος, χαιρέτησε τον Νικήτα με το όνομα Μεχμέτ. Ο Κριμλής όταν το άκουσε, τον οδήγησε στον Αγά. Εκεί ο Νικήτας ομολόγησε με πολύ θάρρος την πίστη του στον Χριστό.

Οι Τούρκοι, με υποσχέσεις και κολακείες προσπάθησαν να συγκρατήσουν τον μάρτυρα στη θρησκεία τους. Επειδή όμως δεν μπόρεσαν να το καταφέρουν, τον υπέβαλαν σε φρικτά βασανιστήρια, που διήρκησαν δέκα ημερώνικτα. Κατόπιν τον έσυραν σε κάποια άκρη της πόλης, που την ονόμαζαν «Κάτω Γιαλό», όπου οι δήμιοι τον έστησαν κάτω από το Μετόχι της Μονής Ιβήρων του Αγίου Όρους και άρχισαν πάλι με κολακείες και υποσχέσεις, μήπως μπορέσουν και τον μεταπείσουν. Αλλά ο Άγιος απάντησε:

Χριστιανός είμαι, Νικήτας ονομάζομαι και Νικήτας θα πεθάνω.

Τότε τον αποκεφάλισε ο ίδιος ο Κριμλής στις 21 Ιουνίου 1732, σε ηλικία 17 χρονών στη Χίο. Οι Τούρκοι, για να μη πάρουν οι χριστιανοί κάτι από το Ιερό του λείψανο, αφού το άλειψαν με ακαθαρσίες το πέταξαν στη θάλασσα. Σήμερα στη γενέτειρα του Αγίου, το Μανδράκι της Νισύρου, υψώνεται βυζαντινός ναός, πού τιμάται στη μνήμη του Αγίου Νικήτα. □

Το πολυτιμότερο νόμισμα

Ένα παιδάκι, γιος μπακάλη, καθόταν στο μπακάλικο του πατέρα του. Μπήκε μία μεγαλοκυρία και έκανε τα ψώνια της. Ο μπακάλης έδωσε τα ρέστα. Μέσα στα ρέστα ήταν και μία δεκάρα, κατάμαυρη από την πολλή λέρα. Η κυρία σιχάθηκε να την πάρει.

Να την δώσεις στο γιο σου, να την ρίξει την Κυριακή στην Εκκλησία, είπε στον μπακάλη.

Ο μπακάλης την πήρε και είπε στο γιό του.

Αφού το είπε η κυρία, παιδί μου, πάρτο να ανάψεις ένα κεράκι.

Αλλά το παιδάκι τα είχε χάσει με τα λόγια της κυρίας...

- Μπαμπά, αυτό το βρώμικο νόμισμα, που δεν το ήθελε η κυρία ούτε να το πιάσει, θα το δώσουμε στον Χριστό; Στον Χριστό πρέπει να δίνουμε τα ομορφότερα πράγματα-τα!

Δίκιο έχεις, παιδί μου. Έτσι είναι.

Πήρε το παιδάκι την δεκάρα, την καθάρισε και την γυάλισε με πολλή επιμέλεια. Και όταν ήλθε η ώρα να την ρίξει στο παγκάρι, η δεκάρα έλαμπε σαν να ήταν χρυσάφι.

Έπεσε η δεκάρα στο παγκάρι (λέει η ιστορία), και αμέσως την πήρε ένας άγγελος και την άφησε μπροστά στα πόδια του Χριστού. Ο Χριστός έσκυψε, την πήρε, την κοίταξε και είπε:

Ομορφότερη προσφορά δεν ξαναπήρα ποτέ.

Αλήθεια, τι έκανε την δεκάρα όμορφη; Το τρίψιμο; Όχι. Την ίδια αξία είχε.

Όμορφη την έκανε η ευλάβεια και η καλή διάθεση του παιδιού, που έλεγε:

Βρώμικα πράγματα και ό,τι έχουμε για πέταμα, δεν κάνει να τα δίνουμε στον Χριστό. Στο Χριστό δίνουμε ό,τι καλύτερο.

v...Εκείνος που βοηθά τον πλησίον του, λαμβάνει βοήθεια από το Θεό. Εκείνος που κατηγορεί τον συνάνθρωπό του με φθόνο, έχει κατηγορό του το Θεό...

v...Ποιός ενδιαφέρεται σήμερα για τον άλλο; Κανείς. Όλοι ενδιαφερόμαστε για τον εαυτό μας, για τον άλλο τίποτα. Γι' αυτό θα δώσουμε λόγο. Γιατί ο Θεός που είναι όλος αγάπη δε θα μας συγχωρέσει αυτή την αδιαφορία για τον πλησίον μας..."

"Άγιος Παΐσιος

« Η ΕΝΟΡΙΑ ΜΑΣ »
ΦΥΛΛΑΔΙΟ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΟΙΚΟΔΟΜΗΣ
Ι. ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΑΡΓΥΡΟΚΑΣΤΡΟΥ
Lagja " 11 Janari "